

FOTO REUTERS

Trump bedrijft geopolitiek als een videogame

Wat president Trump nu heeft bereikt is een Iran, dat vanwege het laatste vredesvoorstel het recht op beheer van de Straat van Hormuz als gegeven ziet (3/5). Mochten de tussentijdse verkiezingen in november slecht uitvallen voor de president, dan zadelt hij zijn politieke opvolgers op met het probleem dat Iran die troef nooit meer uit handen geeft én over nucleaire faciliteiten blijft beschikken. Het lijkt erop dat president Trump een diep geloof heeft in het

beëindigen van een conflict alsof je een computergame speelt. Veel raketten gebruiken totdat je daarmee een *next level* bereikt.

Voor hem is de oorlog al beëindigd en dus lijkt er geen ander doel te resteren. Blijkt dat volgende niveau een geo-economisch Armageddon te zijn? Dat zal hem een worst wezen.

Ricky Turpijn Den Haag

MIDDEN-OOSTEN

Wil Vuijsje neutraal zijn?

Robert Vuijsje beklagt zich erover dat hij door zowel links als rechts wordt aangesproken op zijn Joods-zijn (1/5). Zijn linkse gesprekspartners vermoeden dat hij als Jood achter Israël staat en dus, heel kwaa-lijk, een genocidaal regime steunt. Vuijsjes „politieke kleur heeft altijd meer links gelegen”, schrijft hij. Intussen kan hij niet meer op een linkse partij stemmen van-

wege een door Kati Piri ingediende motie die oproept tot een wapenboycot tegen Israël.

Vuijsje is daar tegen omdat Israël zich dan niet meer kan verdedigen, „waardoor duizenden onschuldige burgers vermoord zouden worden”.

Kennelijk beseft hij niet dat elke aanval op Israël een reactie is op eerdere agressie van Israëlische kant. Als Vuijsje echt streeft naar een neutrale opstelling binnen het Midden-Oostenconflict, zou

hij daar misschien toch eens langer bij stil moeten staan.

Bart Voorzanger Amsterdam

FUNDERINGSHERSTEL

Subsidies geen oplossing

De discussie over funderingsherstel wordt nu neergezet als een keuze tussen subsidies of eigen verantwoordelijkheid (29/4). Dat is een vals dilemma.

Als overheid en waterschappen via grondwaterbeleid bijdragen aan

funderingsschade, ligt het niet voor de hand om de kosten volledig bij individuele huiseigenaren neer te leggen. Tegelijk zijn subsidies geen oplossing, maar een nieuwe vorm van rondpompen.

Intussen is de belastingdruk op huiseigenaren de afgelopen jaren structureel toegenomen, terwijl de risico's juist groter worden. Dat voelt als: de risico's zijn privé, de opbrengsten publiek.

Wie eigen verantwoordelijkheid serieus neemt, begint met het verlagen van belastingen voor alle huiseigenaren. Daarmee ontstaat ruimte om zelf risico's op te vangen. Voor situaties waarin dat niet volstaat, kunnen kostendekkende leningen een oplossing bieden. Zo blijft steun mogelijk zonder de rekening bij andere belastingbetalers neer te leggen.

Bart Burggraaf Voorschoten

DRINKWATER

Spanje of Italië

Waarom doen we zo obsessief over kraanwater, terwijl minder dan 1 procent wordt gebruikt om te drinken (30/4)? Als 99 procent van het kraanwater voor andere doeleinden wordt gebruikt, waarom zouden we dan dezelfde eisen stellen?

Nu drinkwater schaarser wordt, en de productie ervan duurder, doen we er goed aan om naar landen als Spanje en Italië te kijken. Daar wordt uitstekend drinkwater in flessen verkocht voor zeer lage prijzen. In de mediterrane landen is het kraanwater prima geschikt om te koken, tanden te poetsen en om te douchen, alleen heeft het een lichte chloorgeur. De oplossing is dus simpel: goedkoop drinkwater

uit de fles en minder extreme eisen aan kraanwater.

Aloys Smits Venray

DWDD

De lezer is moe

De publicatie van het boek *Je mist meer dan je ziet* van Dieuwke Wynia over haar samenwerking met Matthijs van Nieuwkerk roept de volgende vraag op: wanneer moet iets verteld worden en met welk doel? (1/5)

Zes jaar na het einde van *De Wereld Draait Door* voelt dit als mosterd na de maaltijd. Begrip is er - zulke werkculturen ontstaan geleidelijk - maar de vraag blijft of dit rekenschap is of herpositionering achteraf.

Intussen wordt er een opvallend contrast zichtbaar: Van Nieuwkerk kan voorzichtig weer op applaus rekenen, terwijl Wynia in de schaduw blijft. Dat schuurt. Voor de lezer resteert vooral vermoeidheid. De misstanden zijn bekend, de lessen getrokken. Wat voegt dit nog toe, behalve een late verschuiving van perspectief? De wereld draait ondertussen door.

Pascal Meyer Panningen